

- организационные (совершенствование процедуры приема и увольнения работников, системы профессионального продвижения, работы с молодежью и т.д.);
- воспитательные (формирование у работников соответствующего отношения к труду, сознательной дисциплины, культуры поведения и т. д.);
- социально-психологические (совершенствование стиля и методов руководства, взаимоотношений в коллективе, системы морального поощрения);
- культурно-бытовые (улучшение условий бытового обслуживания работников, культурно-массовой и спортивной работы, увеличение обеспеченности жильем, базами отдыха и т.д.).

Следовательно, совершенствование организационной культуры в Филиале «Новополоцкжелезобетон» ОАО «Кричевцементношифер» с путем внедрения технологии тимбилдинга и, как следствие, снижение уровня текучести кадров, приведет к максимальному сплочению трудового коллектива, созданию позитивных эмоций, а также пониманию того, что твоя организация заботится о своих сотрудниках. Это будет способствовать росту производительности труда, а также увеличению выручки от реализации производимой продукции.

Список использованных источников

1. Бизнес-план Филиал «Новополоцкжелезобетон» ОАО «Кричевцементношифер» за 2014г.
2. Интернет-проект «Корпоративный менеджмент». - Режим доступа: http://www.cfin.ru/management/practice/chose_in_action.shtml, свободный. - Дата доступа: 13.01.2015.

Капкан Г.В., Котлярова В.Г.

Національний фармацевтичний університет, м. Харків, Україна

Факторы угрозы банкротства підприємства

markuza_21@ukr.net

В даний час значне число українських підприємств різних організаційно-правових форм господарювання та видів економічної діяльності перебувають у кризовому стані, характерними ознаками якого є: виручки від її реалізації та прибутку; зростання кредиторської заборгованості за товари, роботи, послуги, по заробітній платі; не виконання поточних зобов'язань з одержаних авансів.

Подолання проблеми банкрутства залежить від своєчасного виявлення загрози

банкрутства на підприємстві та розроблення і впровадження відповідних антикризових заходів, що дадуть змогу подолати кризу, відновити ліквідність і платоспроможність та запобігти процедурі банкрутства і ліквідації підприємства.

Актуальність роботи полягає в тому, що загроза банкрутства виникає внаслідок дій багатьох факторів.

Вивченням загроз банкрутства займаються як зарубіжні, так і вітчизняні вчені. Вивченню різних аспектів банкрутства присвячені роботи таких вчених як: О.В.Посилкіної, П.Ф. Друкера, К. Боумена, Е. Брігхема, М. Хаммера, Дж. Чампі, І.А.Бланка, Ф. Бутинця, Л.О. Ліготенко, К.Д. Мазенкова, О.О. Терещенко, А.В. Череп.

У економічних дослідженнях під фактором прийнято розуміти умови, що є необхідними та визначальними для даного процесу (явища), а також причини, що безпосередньо обумовлюють його виникнення або отриманий результат.

Питання стосовно факторів розвитку кризових явищ (далі - кризові фактори) є одним з найбільш розроблених як у зарубіжних дослідженнях, так і у вітчизняних виданнях, присвячених даній проблемі. Практично кожен дослідник запропонував свій перелік кризових факторів, висунув цікаві гіпотези та інструментарій розгляду, що заслуговують на увагу.

Проаналізувавши роботи різних вчених запропонуємо таку класифікацію кризових факторів.

1. Залежно від місця виникнення кризових факторів:

- внутрішні (ендогенні), виникнення та інтенсивність прояву яких залежить від діяльності підприємства, провокується певними рішеннями, подіями або внутрішнім станом системи;
- зовнішні (екзогенні), виникнення та інтенсивність прояву яких не залежить від діяльності підприємства, обумовлюється станом зовнішнього оточення.

2. Залежно від наслідків прояву окремих факторів:

- загальні кризові фактори, дія яких призводить до погіршення загальних умов здійснення підприємницької діяльності;
- специфічні кризові фактори, дія яких погіршує перспективи діяльності підприємств окремого профілю діяльності (галузі, спеціалізації);
- індивідуальні кризові фактори, дія яких безпосередньо спричиняє виникнення ситуації банкрутства конкретного підприємства.

3. Залежно від ступеня впливу в межах кожної групи можуть бути визначені основні та другорядні кризові фактори.

4. Залежно від ступеня взаємообумовленості – незалежні та похідні кризові фактори. Незалежні фактори визначаються певними подіями або тенденціями, похідні – є їх наслідком у результаті дії причинно-наслідкового зв'язку.

5. Залежно від часу дії - постійні та тимчасові кризові фактори. Постійні фактори визначають загальний рівень загрози появи кризових явищ, тимчасові - посилюють цей рівень внаслідок тих чи інших подій.

6. Залежно від підходу до визначення — потенційні та фактичні кризові фактори. Перелік потенційних кризових факторів визначається сутністю явищ та процесів, що обумовлюють імовірність виникнення ознак кризи та неплатоспроможність підприємства, фактичні - є результатом дослідження процесу розвитку кризи конкретного підприємства, що визначені в перебігу проведення спеціального дослідження.

Як свідчать результати досліджень, проведених у різних країнах, розгортання кризи є результатом спільної й водночас негативної дії внутрішніх та зовнішніх факторів, частка впливу яких може бути різною.

Фактори кризи діють не ізольовано, а системно, що посилює негативні наслідки дії окремо взятого фактора. Як свідчать дослідження більшості фахівців з корпоративного банкрутства, поглиблення кризи до стадії юридичного банкрутства не є результатом дії одного із зазначених вище факторів. Дія кожного кризового фактора обумовлює певні причинно-наслідкові зв'язки, вивчення та формалізація яких може стати підґрунтям моделювання процесу розгортання кризи.

Типовою причиною краху підприємств є погане планування та прийняття рішень. Якщо керівники не планують роботу своєї компанії, то проблеми виникають „сьогодні". Неправильні рішення або їх відсутність свідчать про неможливість реагувати на зміну ділової кон'юнктури.

Проаналізувавши все вище сказане, можна зробити висновок:

- Існує значна кількість класифікацій кризових факторів, а отже вони індивідуальні та мають різний вплив на підприємство.
- Фактори кризи, як правило, діють у комплексі, що посилює їх негативний вплив на підприємство.
- Система кризових факторів не є постійною, вона змінюється у часі залежно від етапу життєвого циклу підприємства.

Перелік використаних джерел інформації

1. Закон України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом" № 4212-VI від 22.12.2011

2. Бланк И. А. Основы финансового менеджмента. Серия «Библиотека финансового менеджера»; Вып. 3 /Бланк И.А. - К.: Ника-Центр. - 1999-592 с.
3. Гринчуцький В.І., Ляхович В.А. Антикризове фінансове управління підприємством в сучасних умовах господарювання / В.І. Гринчуцький, В.А.Ляхович // Інноваційна економіка. Серія: Підприємництво і менеджмент. –2011. – Вип. 9. – С. 28-33.
4. Посилкіна О.В., Толочко В.М. Фінансова діяльність хіміко-фармацевтичних підприємств: Підруч. для студ. вищ. фармац. навч. закладів / За ред. В.М. Толочка. — Х.: Вид-во НФАУ: Золоті сторінки, 2001. —536 с.

Клочкова Д.О., Котлярова В.Г.

Національний фармацевтичний університет, м. Харків, Україна

Логістичні підходи до управління матеріальними запасами

klochkovad@mail.ua

В сучасних умовах розвиток ринкової економіки вимагає нових підходів до управління підприємствами. Першочерговими є економічні, ринкові критерії оцінки ефективності, підвищуються вимоги до гнучкості управління в тому числі у сфері логістики.

У традиційних системах управління матеріальними потоками, наведених у роботах В.С. Єфремова, Т.О. Мокроусової, Г.А. Семенова, Р.А. Фатхутдинов та ін., як найважливіші аспекти розглядалися питання визначення моменту подачі замовлення на певний вид сировини і матеріалів та оптимального розміру партії поставки [1, 3].

Передбачалось, що потреба у кожному найменуванні матеріалу незалежна від інших і може бути замовлена також незалежно, причому термін виконання замовлення вважався незмінним. Оптимальний розмір партії поставки визначався при зіставленні витрат з оформлення замовлень і витрат руху матеріальних потоків. На основі отриманих розрахунків визначались нормативи руху окремих видів матеріальних ресурсів. Істотним недоліком цього підходу є відсутність інформації про те, коли буде потрібний даний матеріал, що породжує необхідність створення значних за розмірами поточних і страхових запасів матеріальних ресурсів.

За мету взято логістичні підходи до управління матеріальними запасами фармацевтичного підприємства, які засновані на ABC та XYZ методах управління матеріалами.

Основою такого підходу є безперервне відстеження динаміки попиту на певний вид сировини і матеріалів кожною технологічною ланкою безперервної системи промислового